

Садржај:

Увод.....	3
Вештачење.....	3
Вештачење рукописа.....	5
Основне групе неспорних рукописа.....	5
Закључак.....	8
Литература.....	9

Вештачење је радња доказивања (истражна радња) која се налаже и врши, како у преткривичном, тако и у кривичном поступку, када за утврђивање или оцену неке важне чињенице треба прибавити налаз и мишљење лица које располаже потребним стручним знањем.

Уколико се предузима у преткривичном поступку вештачење уз доказни има и наглашен оперативни значај. У овој фази поступања вештачење се по правилу односи на утврђивање и разјашњавање чињеница од којих зависи даљи ток поступања поводом конкретног кривичног догађаја кривичног дела.

ВЕШТАК је стручно лице које помаже органу кривичног поступка у откривању и утврђивању оних спорних чињеница за чије је откривање и утврђивање потребно посебно стручно знање и умеће. У зависности од предмета вештачења и чињеница које се утврђују путем вештачења у кривичном поступку, вештак мора поседовати стручно знање или умеће из одговарајуће гране науке, технике или заната. Поред стручности, обавезно својство вештака је и процесна способност, односно правна и пословна способност. С обзиром на значај вештачења, сасвим оправдано се у теорији инсистира да вештаци имају и неке личне квалитете, као што су: непристрасност, критичност у раду, одговорност, способност јасног и разложног изношења налаза и мишљења. Права и дужности вештака су регулисана Законом о кривичном поступку.

Како успех вештачења у великој мери зависи од избора вештака потребно је да орган који наређује његово вршење препозна и дефинише криминалистички и кривичноправно релевантне чињенице које се могу разјаснити уз ангажовање експерата одређених специјалности.

Орган који води поступак одређује вештачење писменом наредбом у којој наводи у погледу којих чињеница треба обавити вештачење.

За кривична дела за која је прописана казна затвора до десет година, органи унутрашњих послова могу, не само обавити увиђај него и одредити вештачења која не трпе одлагање (осим обдукције), ако истражни судија није у моућности да одмах изађе на лице места.

Надлежни орган по правилу, одређује једног вештака, а ако је вештачење сложено два или више вештака, вештачење може бити поверено и стручној установи.

Лице које се позива као вештак дужно је да се одазове позиву и да у року одређеном у наредби да своје мишљење. Ако се вештак не одазове позиву, а не оправда своје одсуство, може се казнити новчано, такође се може и принудно довести.

За вештака се не може одредити лице које не може бити саслушано као сведок или лице које је ослобођено од дужности сведочења, као ни лице према коме је кривично дело учињено.

Основни задатак вештачења јесте утврђивање важних чињеница које ће служити у кривичном поступку.

Након обављеног вештачења вештак ће органу који је наредио вештачење, након прецизирања и описивања предмета вештачења, примењених метода, коришћених инструмената и добијених резултата, дати и одговоре на питања садржана у наредби. Резултати садржани у налазу праћени су закључком то јест мишљењем вештака. Налаз је од значаја за разјашњавање релевантних чињеница, јер приказује све оно што је вештак опазио и испитивањем утврдио. Пожељно је да увек када је то могуће, вештак своје констатације поткрепи одеђеним документима

(фотографијама, филмским снимцима, скицама). О исказу вештака сачињава се записник, у кога се поред налаза и мишљења уносе и подаци о занимању, стручној спреми и специјалности вештака.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com